

derlag, som er lig Forskellen mellem Ejendommens sande Værdi, saaledes som denne sættes ved en af Kreditforeningens Vurderingsmænd for Voets Regning optagen Vurderingsforretning og den paa Ejendommen hvilende Pantegæld, saaledes at den ifølge Loven nærmeste Arving ogsaa er nærmest til at komme i Betragtning. Voets Bestyrelse giver i saa Henseende vedkommende en passende Frist til at afgive Erklæring og godtgøre, at Betingelserne for Ejendommens Overtagelse ere til Stede. Overtages Ejendommen her- efter af en Arving, indtræder denne ganske i af dødes Forhold til Kreditforeningen og Statskassen.

Fører derimod den angivne Fremgangsmaade ikke til Ejendommens Overtagelse af nogen Arving, bliver den at bortselge ved offentlig Auktion, saaledes at Bortsalg til Personer, som ikke opfyldte Betingelserne i §§ 3 og 4, kun kan finde Sted paa Vilkaar, at Køberen helt indfrier Kreditforeningens og Statens Tilgodehavender. I Salgsvilkaarene skal tillige indgaa Bestemmelse om, at Ejendommen ikke senere maa udstyfkes eller sammenlægges med anden Ejendom, medmindre Betingelserne herfor efter § 25 ere til Stede.

Dækkes Kreditforeningen og Statskassen ikke helt ved Ejendommens Bortsalg, have de Fortrinsret i af dødes Bo for deres Resttilgodehavende lige med Statskatterne.

§ 29.

Nødes Kreditforeningen paa Grund af Restancer til Foreningen eller Statskassen eller paa Grund af Mangler ved Ejendommen, jfr. § 23, til at stride til en Ejendoms Realisation, kan Ejendommen stilles til Bortsalg fri for de i denne Lov ommeldte Indskrænkninger i Raadigheden over samme.

Kreditforeningen kan ikke ved Tvangsauktioner overtage Ejendommen paa Statskassens Vegne uden efter foregaaende Forhandling med vedkommende Ministerium, der, om det ønsker det, kan lade sig selvstændig repræsentere ved Auktionen.

Bemærkninger til foranstaaende Plan.

I.

Til § 1.

Som det vil ses, har man her stillet den — efter hvad der oven for er bemærket — sandsynlige Eventualitet i Spidsen, at de bestaaende Husmandskreditforeninger ville erklære sig villige til at overtage den her foreslaaede Virksomhed ved Oprettelsen af særlige Afdelinger. Dette maa ogsaa i alle Henseender anses for det ønskeligste. Der maa imidlertid gives Kreditforeningerne Tid til at overveje, om de kunne gaa med hertil, og man har som Følge deraf foreslaaet en Frist af 1 Aar, inden hvis Udløb Kreditforeningerne skulle have oprettet de paagældende Afdelinger og erhvervet Indenrigsministerens Støtte paa Statutterne for samme. Man anser dog denne Frist for særdeles rigelig, og Kommissionen har Grund til at antage, at Kreditforeningerne ville kunne forberede Sagen saaledes, at deres Samtykke kan foreligge straks, efter at Sagen er ordnet ved Lov, saaledes at en eventuel Lov vil kunne træde i Kraft allerede samme Aar, den er vedtagen. Vilde imod Forventning de bestaaende Kreditforeninger ikke indlade sig paa den her paa-tænkte, til Dels ny Virksomhed, maa Planen bringes ud i Livet ved Oprettelsen af ny Kreditforeninger, hvad naturligvis vil blive kosterbare, selv om man i saa Tilfælde maatte kunne nøjes med en enkelt Kreditforening for hele Landet. Det er i Begyndelsen af Paragraffen udtalt, at den Jord paa hvis Tilvejebringelse Planen gaar ud, skal være beliggende i Landkommunerne; dette trænger formentlig ikke til særlig Begrundelse, men da der ifølge Statutterne for de nævnte Foreninger af disse ogsaa ydes Gaan i mindre Ejendomme paa Købstædernes Markjorder, har man anset den angivne nærmere Bestemmelse for fornøden. I Overensstemmelse med den almindelige Opfattelse indbefatter man under den i nævnte Betegnelse ikke blot de egentlige Sognekommuner, men tillige